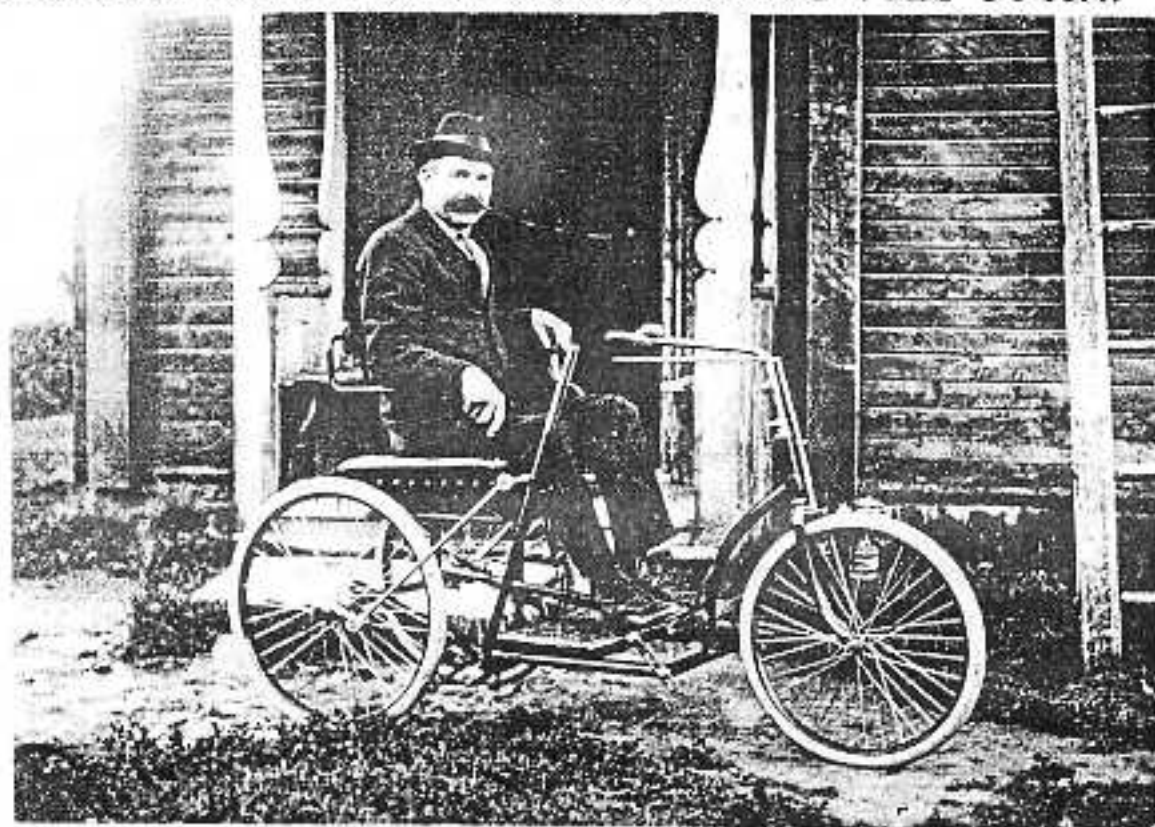

Nåsvargen

Årgång 13 nr.2, utkommer med två nr. per år juni & dec.
Dec. 2006 NÅS HEMBYGDSFÖRENING PRIS 30 KR.

Knutes Lars skomakare f 1880, kommer från Knutes Matses eller Jönnes i Nederborg hade sitt skomakeri vid Svedsgården vid stationsområdet. Lars var förlamad i benen så han förflyttade sig med denna cykel som han trampmanövrerade och styrde med armarna.

(Kortet lånat av Jöns Karin Livendahl.)

När Nås målsgruppen samlades var kvällens ämne:

Nåsbornas matvanor under första världskriget och framåt.

År 1914 kom ransoneringskortet, med ransoner som var alltför små att leva på, men nog stora för att inte behöva svälta ihjäl. De som hade en ko eller ett par getter klarade sig bäst. Smörkuponger byttes t.ex. mot kaffekuponger.

Varorna i affärerna köptes hos grosshandlare Matsson. Mjöl och strösocker kom i 100 kg säckar av jute, sockertoppar 4-6 kg, kaffe i 50 kg säckar, sirap, säpa och sill i stora tunnor.

Mat och kaffetider kunde se ut på följande sätt:

**Kl. 6,30 Kaffe, 9,00 frukost, 11,00 kaffe,
12,30 middag, 17,00-18,00 kvällsmat, 21,00
dagens sista mal.**

Oftast började dagen med en snö kaffetår (kaffe utan bröd) innan man gick till ladugård och stall. Frukosten kl. 9 bestod av sill och potatis + välling eller gröt samt hembakat bröd och hemkämrat smör. Överbliven havregrynsgröt från föregående dag stektes upp. Korn och havre odlades, maldes och blandades med rågmjöl och av det bakades brödet.

Kl. 11 kokades kaffe, som utdrygades med rostat kli. Surrogatkaffe "Cekoria" köptes i runda, hårda, tjocka kakor. På 1930-talet bakades vetebrödslängder, som man skar i skivor och åt till kaffet bullar var mer sällsynt. Rika riddare var uppstekte vetebrödsskivor doppade i en blandning av strösocker och kanel. Fattiga riddare var vetebrödsskivor doppade i mjölk och mjöl. Barnen brukade få en vetebrödskiva med "inklämnd" sockerbit.

Kl. 12,30 åt man middag, dagens huvudmål. Det kunde vara t.ex. stekt fläsk och mos, hemgjord kökkorv och potatis, köttbullar och potatis, rotmos och fläsklägg. Mölja d.v.s. amerikanskt fläsk stektes och därin bröts hårdt, hembakat bröd + mjölk. Gädda eller strömming ibland. Till maten drack man separerad mjölk "blåmjölk", svagdricka eller enbärdricka, ofta åt man kräm och mjölk efteråt.

Kl. 14,30 drack man eftermiddagskaffe med dopp, sockerkaka eller kämmjölkskaka vid högtidliga tillfällen. Saft till barnen. Kaffebönor både rostade och gröna orostade fanns i affären. Bönorna maldes hemma för hand i kaffekvarn.

Kl. 17-1800 kvällsmaten bestod av smörgås med färskost eller sötost, klabb, pannkaka med sylt, ärtsoppa, ölsoppa potatis och "sugel". En hel, stor fålukorvring kunde gå åt när familjen och drängar samlades runt matbordet. Kl. 21,00 före läggdags var det vanligt att karlarna i huset inmundigade en korngryns eller rågmjölsgröt + filbunke. Gröten åt man ur gemensam bunke mitt på bordet.

Sötost I en väl smord aluminiumkastrull hälldes 1 1/2 liter mjölk, som sakta fick koka upp (20-30 min) 1 msk. ostlöpe (finns på apoteket) tillsattes och allt kokades upp igen. Då allt blivit genomkokt blandades salt och hel kanel i, innan vasslan slogs bort.

Klabb gjordes ofta i läbodarna och var mer vanligt i Malung än i Nås, men det förekom. En deg av kornmjöl, vetemjöl och senare rågsikt kavldes ut och decimeter stora rutor skars ut, som kokades i vasslan efter messmörskokningen. Klabb äts tillsammans med messmör och smör eller vit sås.

Ölsoppa (barnkärningmat) gav man till kvinnor som nyss fött barn. Ölsoppa var en välling av mjölk och mjöl + lika stor mängd uppkokt svagdricka + sirap.

Kolbulle Vanlig mat i skogskojorna var kolbulle, som stektes i ister. Smeten gjordes endast av vatten, mjöl och salt.

Dagens kolbulle påminner mer om fläskpankaka (med ägg i).

Kvällen till ära hade Magnus Anna 98 år från Orsala kokat sötost, som vi fick njuta av tillsammans med kvällens överraskning, när Sjö Lisbeth och Bertil satte gyllengult hemkämrat smör och hårt rågbröd på bordet.

Till allas förtjusning blev det ett underbart kvällsmål.

Vilken smakupplevelse !

Från Nås målsgruppen gm. Anna-Brita Karlsson

Pellas Elov berättade lite för mig om en snöplogning under 1930-talets snörika vintrar. Hans far Pellas Axel körde då en bandtraktor vid plogningar på Finnmarken. Det var då inte så enkelt att kontakta förare och hjälpare. Vägförvaltningen hade någon sorts överrensommelse med Efraim Johansson på Heden, som var innehavare av telefon, att dom vid oförberedda utryckningar fick ringa dit och han gick med bud till sin granne Axel vilken i sin tur skickade sin son Elov till "Rälggubben" (Rälg Olov Johansson min farfar.) som var hjälpare till Axel. Dessa utryckningar hände ju ofta på nätterna eller mycket tidiga mornar. I ett av fallen gav dom sig iväg tidigt mot Finnmarken, Rälg Olov stod bakpå en halvplog av trä för att hålla ned den mot vägen, Axel körde bandtraktorn. Vid Långsjöberget var det så mycket snö att det inte gick att hålla ned plogen, utan dom fick hugga en gran som ballast. När dom kom till Västerfallet fick dom ligga över. Där hände det makabra att när Rälg Olov tog av sina blöta byxor visade det sig att hela ena långkalsongbenet var nedblodat!! Men det visade sig vid närmare visitation att det lyckligtvis var lingonsyilt! Då var det inte att bara stanna och ta en timmes matrast, utan Rälg Olov hade plockat upp sitt matpaket som var pannkaka med lingonsyilt smet, och åt medan dom körde och i brådskan vid Långsjöberget hade han i hastigheten bara stoppat ned maten i fickan, därav denna blodsutgjutelse !! En plogning till Sågen tog för det mesta tre dagar, med två övernattningar. Man kan lätt föreställa sig hur kallt det skulle vara att stå på plogen ända till Västerfallet eller att sitta i en öppen bandvagn.

Rälg-Päär.

**SÖKER DU TOMTEN?
VI HITTAR DET MESTA..**

ÄVEN UNDER SNÖN

Vi arbetar med GPS-inmätning
och dokumentation ledningsnät.

Hagström

Närsjövilgen 23 Tel. 0281-30597
78053 NÅS Fax. 0281-30597
070-6208271

God- Jul och Gott- Nytt år!

Skogens svarta guld

Förädling av skogsråvaran till träkol, och vidare hantering och förbrukning.

Skogen har i alla tider varit av stor betydelse för de fattiga bygderna runt om i Dalarna. På 1800 talet lärde man sig tillverka ordentliga redskap och man kunde på ett mer lättvindigt sätt ta till vara på det som skogen gav. Framför allt var det produkter som bränsle, virke, träkol, tjära och svedjad mark som var mest eftertraktat.

Vi skall här beröra kolningen av träkol där främst kolen var en eftertraktad produkt till järnbruken och hyttorna i mellersta och södra Dalarna. För flertalet bönder kom kolningen under vinterhalvåret att bli den viktigaste inkomstposten. Oftast blev de tvungna att teckna oförmånliga kontrakt med de stora bruksbolagen och kom att leva ett liv nära likt slavens.

Kolningsvirket högs under maj/juni. Man avverkade på ställen där det fanns gott om lättgängligt virke samt till en plats som var lämplig nog till att lägga upp en mila. Virket låg och torkade till augusti, september då det brändes, fallbränning. Trädstammarna motstod elden medan kvistar och ris brann upp, på så sätt behövde man inte ödsla tid och kraft till kvistning.

I september månad började det verkliga arbetet. Kolaren skulle då samla ihop allt virke och hugga upp det i lämpliga längder, bygga sig en koja och iordningställa milbotten. Att marken var den rätta och väl förberedd under milan, ansågs som en av de viktigaste faktorerna till att milan kolade bra.

Man använde sig av två typer av milor, ligg och resmilor. Liggmilor var mera lämpliga om man hade grövre virke och var mera vanliga i södra Dalarna. Mot slutet av 1800 talet fick skogen ett högre värde och man tvingades att använda klenare virke och då blev resmilan mera praktisk och den har varit den vanligaste i Näs. Man försökte planera så att milan skulle vara färdigkolad och utriven till jul. I januari, februari då myrar och vattenvägar frusit började man att på kolryssar frakta ner kolet för vidare transport till bruken.

Året var 1944 Bror Karlsson, Jons Erik och ev. även Axel Ehnström var med det året och det var nog sista året som dom kolade, medan

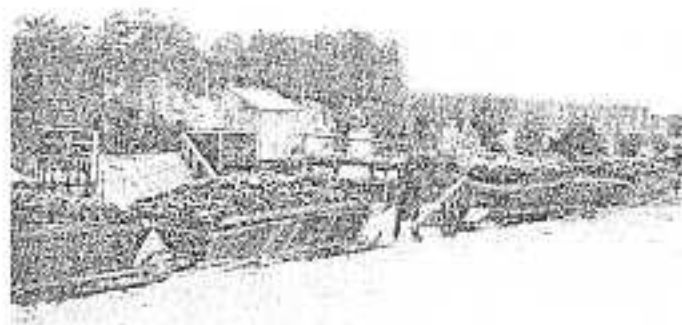
Matses Axel kolade milor i Snickarheden 1950 eller 1951 och året efter vid färjsta i Utanhed, det var nog sista milorna i Näs som kolades för masugnsanvändning. När dom kolade 1944 med Bror och Jons Erik och ev. Axel var milorna förlagda efter Klackvägen öster om Gräsberget, jag minns särskilt när min mor Jons Märtha och Ingeborg Karlsson och jag fick följa med och hälsa på kolarna, vi selade på våran häst och spände för dyngloopen och drog i väg efter vintervägen mot Gräsberget och ett par kilometer bortom där vi träffade på kolarna på sena eftermiddagen just i skymningen, jag minns särskilt när far gjorde kolbullar åt oss och vi skulle äta oss mätta innan vi skulle återvända hem på sena kvällen. Det var strålande månsken så det gick bra att se var vintervägen gick fram mellan tallstammarna.

De kolade 2 st milor på ca 15 famnar st. och dom skulle vara färdigkolade till andra advent och sedan hade man en vecka på sig att riva ut och sortera kolen som sedan fick ligga kvar till efter helgdagarna när kolen skulle köras ner till Näs station och tömmas i kolvagnar som var inkörda på ett sidospår under kolbryggan dit man körde upp hela kolryssen med hjälp av en virekran efter att man kopplat från hästen varefter man körde upp ena sidan av kälken på en slags bock som fick kolryssen i lutning så att man sedan kunde tömma den.

Mitt emot kolbryggan finns en liten stuga (kvar än i dag) där kolmottagaren höll till, han skulle mäta upp volymen innan tömningen fick ske och här var körarna finurliga, det gällde att lasta kolen på rätt sätt så att inte småkolen rasade igenom och volymen blev mindre efter transporten, det mättes efter volym i hektoliter men det gällde att ha råge på lassen.

Jag minns särskilt när jag satt på sena eftermiddagen och tittade norrut över åkrarna när kolkörarna kom ner genom snickarbackarna och förbi Borgs gård och efter järnvägen på östra sidan fram emot station, Far och Myr Lars och även Sus Kalle och Norgrens Lars var de som körde ut milorna detta år.

Detta kanske var en orsak till att jag fick intresse för kolning på senare tid men det var bara en läroperiod för att känna hur kolarna kände sig att få lämnas ensam med en mila i vilda skogen, men en underbar upplevelse. *Nils-Erik.*

Ur handbok för kolning Nils-Erik!

2 bilder från utkörning av kolet från milorna till järnväg som var vanligast i Näs.

Dubbla kolryssar efter varje häst till kolbryggan vid järnvägen ca. 40 hl. innehåll i varje kolryss (sk Storstig) Kolet mottages av kolmottagaren som kontrollerar dess mängd och kvalitet kolet lastas sedan i järnvägsvagnarna som är försedda med träskrov och rymmer ca 800 hl.

Detta är en kolbrygga av en lägre sort än den som fanns vid Näs station men principen var densamma här fick du köra in och kolmottagaren som stod vid avlastningen (kuren) och kunde följa hela tömningen innan man körde ut på motsatt sida. Här var ankomsten ungefär i samma höjd som järnvägsvagnarna så därför blev det ej så hög ramp att köra in på.

Lastningen av kolryssarna vid kolningsplatsen sedan snön smultit eller skyflats av milan. Här en ganska stor mila på ca. 2000 hl. och beräknad vikt pr hl = 15 kg.

Till jul
vill man
ha :

1 Julgran

2 Potatis
till sillen

3 Mjölk
till gröten

P.S. Det har vi,
GOD JUL !!

SIT RIGHT önskar alla Nås-bor en GOD JUL & ett GOTT 2007.

Våra lokaler

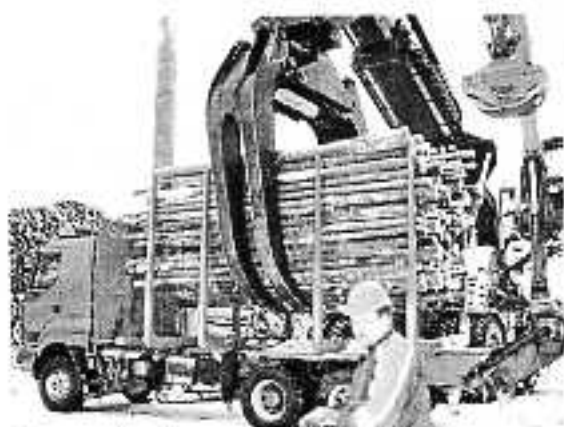
SIT RIGHT med sin personal
Tillverkar, säljer, hyr ut:

Tjänster

Tvätt hall för bilar och maskiner.
Verkstadshall för maskinreparationer.
Pelletsförsäljning.
Snöröjning, Lastbilstransporter,
Grävarbeten.
Gasol, oljor mm.

Produkter

Nivelleringsplattor för förbättrad
arbetsmiljö och ökad produktivitet i
maskiner.
Hydrauliska Rotatorer och länkar för
hydraulkranar.
Bankar för timmerbilar.

Timmerbankar som tål tuffa tag.

SIT RIGHT AB

Närsjövägen 36
SE-780 53 NÅS

Tel:+46 (0)281 30030
Fax:+46 (0)281 595107

mail@sit-right.se
www.sit-right.se

Greta Garbo i Nås

Många kända namn har passerat Nås genom tiderna bland annat Greta Garbo, som lämnat många fina och roliga minnen efter sig, visserligen i form av en gris, men tack vare grönbete och skogspromenader i Järknippa och Spiktäppa som var höjdpunkten i hennes liv, + skrubbing med piasava kvast fick en smärt och fin kropp och var lika vacker som Greta Garbo, därför döpt till Greta Garbo!

Ropade man Greta Garbo eller GG, så kom grisen springande mot en. Grisen var som en hund, och Garbo stack aldrig iväg på några egna partyn eller äventyr.

Och som vanligt är, så när någon skaffar sig något, så måste grannen också ha likadant, så skomakare Axel Forsberg skaffade sig också en gris, som blev en riktig tungviktare, han blev som en Sumo-brottare.

För dom som inte träffat Axel Forsberg, kan jag berätta att han var litet vresig av sig, och hade ont om humor.

Mina föräldrar och jag sitter och äter frukost, när vi får se en gris som går och betar utanför köksfönstret.

Är det Greta Garbo? Nej, han är för stor, säj far, hä e Forsbergs! Telefon till Forsberg, kom ö häht grisen!

Forsberg anländer med sur min, knuffä på grisen, grisen grymtä ö tvärstopp, Forsberg sinnu, ta sats ett steg ö knuff på grisen bakifrån, grisen grymtä ö ta ett steg ö sö tvärstopp, Forsberg sinnu, Forsberg knuffä, ö grisen knuff kull Forsberg!

Forsberg går hem efter något som skall föreställa ett rep, knyter repet kring halsen på grisen, grisen står still och repet är som en fjolsträng fram till Forsberg, som ligg nästan vågrätt med klackar i backen. Naturligtvis går repet av! Forsberg inte alls glad!! Men Forsberg har lösningen!

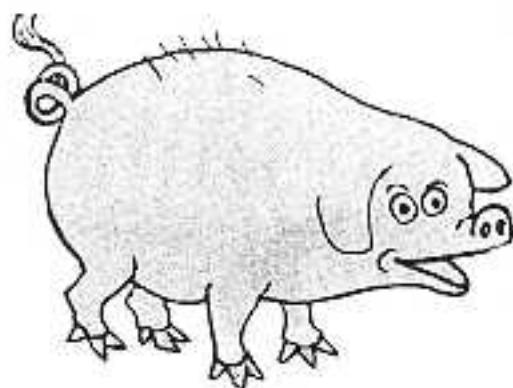
han går hem och hämtar en barnhage som han har kvar sedan hans söner var små. Hagen består av en ram upptill och nertill, mellan ramarna sitter det pinnar, så det blir som en bur, utan golv och tak. Han trär barnhagen över grisen och börjar dra i hagen Tvärstopp! Grisen funderar, grymtar till och gör ett jättesprång, och det sprutar träpinnar åt allahåll hä va späntve tä altihopa. Vilken underhållning!

Mäst ut ö hjälpan säger far, han tar en rökt böckling med sig och går ut till cirkusaktörerna,

håller böcklingen framför trynet på grisen och går och grisen följer med hur snällt som helst, ända in i stian.

Forsbergs kommentar till det hela, har jag aldrig hört.

Uppgift lämnad av
Torsten Eiryddh

God jul och Ett Gott Nytt!

HJULBÄCKS BYGG HE
TEL.0281-30172

Min farmor Rålg-Kisti som var född 1871 och dog 1963 var alltså med under två världskrig. En av hennes söner, Olov var runt 1916 ute i "beredskap" i stort sett två år med några kortare uppehåll. Och jag har fått ta del av ett brev som hon skrivit till honom i samband med ett matpaket, här ett utdrag.:

Heden 27-9 1916.... det är väl inte så mycket, men du kan då få litet till hjälp några dagar.... åt upp detta nu så skall jag försöka sända ett tills du kommer tillbaka från manövern... det är ju lite smått om, och dyrt, men det tycks gå bra för oss ändå om man är lite knepig ibland.... vi får för det mesta tag på "bondsmör" för 2.50 kilo, mjölken har dom ökat, men skummjölken kostar som förtid, 5 öre litern..... fläsk har det inte funnits på flera månader och ingen fotogen så nog är det roliga tider.... Men vad gör det om man får vara frisk.... det går nu som förr en dag i taget och driver den ena veckan efter den andra och snart har ett år gått (men hur) ...nu måste jag tala om att vi tagit upp potatisen Anna och jag ... karlarna fick resa tillbaka på sitt arbete de är väl kvar där i Stensbo och Grangärde... det är väl detsamma var de är bara de trivs och mår bra Erik har 40 öre timmen och får 50 öre så har de fria resor då önskar vi oss ej bättre... så nog kan du få mat med oss må du tro bara du får stanna på samma ställe... vi har så mycket mjöl och potatis och bär så vi kan äta gröt och bär till att börja med om du kommer hem, tills vi himmer få hem något.... så kom du när som helst... men hur skall vi göra med några pengar så att du kan komma hem.... men vi skall skicka i ett brev igen, fast det inte blir någon stor summa jag skall säga åt far på söndag om dom kommer hem... nu skall vi till Tappjans Anders och ta upp potatis, att betala skolagning... och i går var vi hos Tipers Halvar för han körde hem potatis från åkern åt oss så du hör att vi är friska... jag har lite tandvärk så jag är tjock i ögonen men det går väl ändå.... men idag är det så kyligt och grått så det är grufsamt för det...inga frimärken har vi hemma att sända heller.... lev väl framdeles önskar mamma.

Några vardagliga bekymmer från krigsåren runt 1916.

Rålg-Päär.

TYNA BIL
 Alf Lindahl

Dala-Järna
 TEL. 0281-20943 BOST. 20528
 MOBIL 070/2459084

God - jul och Gott nytt år !

Jul i Peckberget 1924

Det var barmark och solen tittade fram över Kandraberget. Far hade varit till skogen och hämtat julgranar. Det skulle stå en på var sida om bron och en inne. Det var julfint i stugan. Trägolvet som var obehandlat var noga skurat och trasmattorna låg lagda i ränder över köksgolvet. Blomkrukorna var klädda med rött kreppapper, vi hade också fått en ny vaxduk på köksbordet. Finrummet och lillkammarerna var som vanligt oeldade på vintern, men nu skulle det eldas upp för mina bröder skulle komma hem. Gustav som var yngst var dräng i Västerfallet, Bertil och Gunnar hade tagit värvning vid Göta livgardet i Stockholm, och Edvard hade fått jobb i Hofors. Dom kunde åka tåg till Fredriksberg och sedan gå två mil. Det var sista gången alla samlades i Peckberget. Hela hösten hade jag samlat julpynt, då var det inte bara att gå och köpa. Närmaste affär var i Fredriksberg och ingen väg, vi fick ta skidor eller spark över Lejsjön. Vi köpte toppsocker, och längst upp på toppen var en liten fördjupning. Mor hackade av en skiva av sockret och då blev det en liten krans, den sparade jag för att hänga på granen. Vi klippte gurlanger av det vackraste papper vi kom över, det var ont om det mesta. Ljusen i granen sattes fast med ljusnypor, det fanns särskilda julgransljus. Jag har nyporna kvar än efter 80 år.

Julmaten var inte som idag. Skinka är nog ett senare påfund. Vi hade ju slaktat grisen och mor hade gjort korv, men reste saltades ner i stora träkar. På julafton åt vi lutfisk med potatis, risgrönsgröt med mjölk, några smårätter var det inte. Far tände ljusen i granen och satt sedan och vaktade den en stund, så jag kunde få se så fint den lyste. Granen var tänd bara en stund, för brandfarans skull. Julklappar var det bara jag som fick, jag var enda barnet. Det var sockor och vantar mest, men en gång hände för mig något oerhört, jag fick en liten guldförfylld spargris, något så fint hade jag aldrig sett förut, några pengar tror jag inte det blev i den. Sedan var det dax att natta hästarna, Flora och Brunte skall ju också ha jul. Dom fick en bit hårt bröd och en sockerbit. Korna och smädjuren fick också litet extra den dagen. Katten Lisa fick grädde på ett fat. Jag var nog gladare för min spargris än barnen i dag med data och mobil.

En harmonisk och skön berättelse om julfirandet från förr i tiden från långt in i skogarna och långt ifrån dagens julbrådska

Ragnild Bergman uppväxt i Peckberget.

God- jul och Gott Nytt År!

Kvalitetssläpvagn
Samt reservdelar till samtliga fabrikat.

**BIL & MASKIN I
DALA-JÄRNA AB**

Tel. Dala-Järna 0281-595700

..I NÅS JÄLLÄ VI INTÄ MÄ NÖRRÄ
JULRENÄR, JÄNN SKÄ HÄ KÄR
TIUTÄ GGÄRÄ!!!!

..ÖVRIGA JULTILLBEHÖR HAR VI!!

Vi önskar alla våra kunder en riktigt

God jul och Ett Gott Nytt År !!

PÄR med PÄRSONAL

NÅS SERVICECENTER AB

Tel 0281-30219

Två Historier från Matses Axel Olsson

På 1920-30 och 40-talet förekom under gynsamma förhållanden passagerarflygning på älvisen i Nederborg och även in på 50 talet förekom också konstflygningar i Näs där bla. vissa flugit under bron mellan två pelare.

Det var i slutet på 20 talet. Ballod kom i ett plan och flera Näsbor provade på att flyga bla. Josefs Pär . Kyrkoherde Lindhoff kom gående mötte Olars Erkä och frågade om han varit upp? "Je va just rätta flygarn, je som vär huvugåln då je kôm öpp i än å gânstrappa!"

Sant Lars Nikolaus Larsson ("Nickus") fick någon sorts medalj för medborgelig förtjänst utdelad i Näs kyrka. Lindhoff mötte Olars Erkä efter Storbbygatan , frågade om inte han var till kyrkun och beskådade när din granne Larsson fick medalj, det var högtidligt och vackert och Larsson var riktigt rörd. "Ja skunt an hä då an feek an sô väl oförätt!"

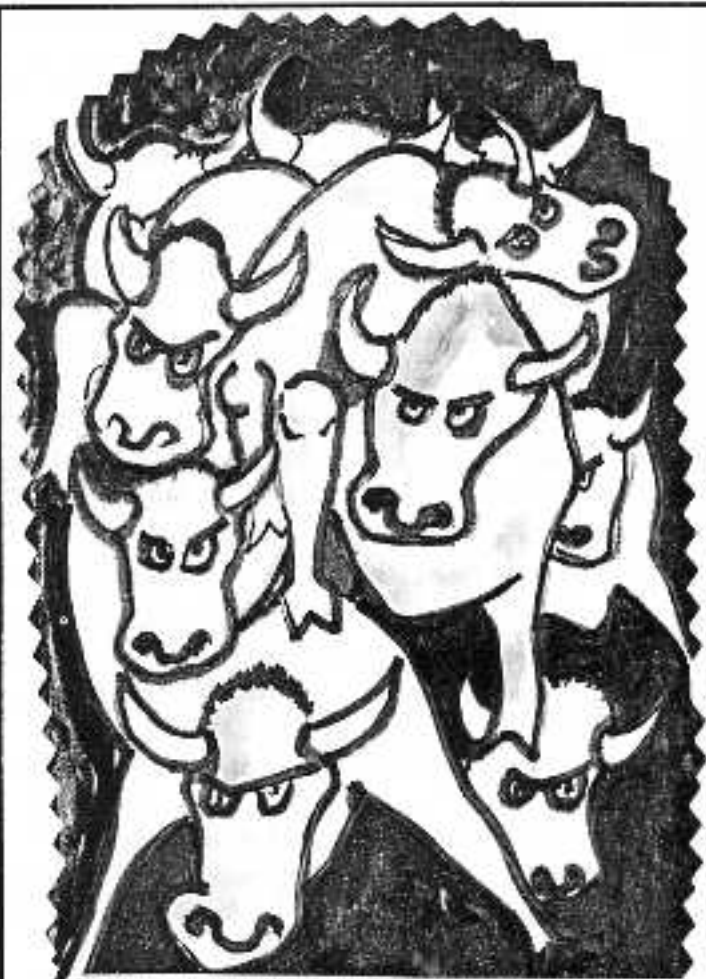
Och två historier från Bertil Hemming

Vetrinär Karl Gezelius var en av de första i Järna som skaffade en telefonsvarare. En Järna gubbe ringer till vetrinären, och som många andra i telefonsvararnas härdom blev han förvirrad när han hörde det sedermera välbekanta Jag är inte hemma o.s.v. Han ringer upp en granne till Gezelius. "vill du gå in ô hör ätter hur ä e mä Kallä, då hän säj hän ent hemmä, ô je hör an e hemmä."

En stockholmare har kört i diket med bilen. G. s Olle på väg hem från skogen, spänner hästen för bilen och drar upp den på vägen. Stockholmare:...Hur mycket blir jag skyldig? Olle:... Hur mittji på du ge.!

Gamla ordspråk.....Bertil Hemming
Stäckut räck int långt.

Ett veträ kan int brinna ô e kärring kan int träta.
Östansväder och käringträta börjar med storm och slutar med väta.
Från finnmarken:
Nu gick du allt över lagen igen, sôm Kifas böck när han brunna fåra

**KRAFTEN I VÅRA LADDARE
LÅTER SIG EJ BESKRIVAS I
ORD !!!**

**Vi utvecklar och
tillverkar batteri-
laddare för städ-
maskiner och
rullstolar.**

Telefon 0281-30400

Fax 0281-30666

Sälsriset, Lokhålet och Knästen.

Sälsriset och Lokhålet är de fåbodställen man först träffar på när man passerat Vinberget och följt fåbodstigen via Strandån och i östra sluttningen av Tjärnberget, först kommer man till Lokhålet där det funnits 4 st fåbodvallar tillhörande Orsala. Ytterliggare 500m kommer man till Sälsrisets nordöstra buor tillhörande Tyna och Heden och ytterliggare 500 m ligger västra berget (Kilberget) som hört till Malmsta och sö. därom ca 500 m östra berget som hört till Orsala. Från första början eller åtminstone i början av 1800 talet var samtliga fåboddar sammanhängande från Lokhålet och till västra berget sö. bergets buor hade ett litet glapp på några 100 m. Ytterliggande 2 km efter fåbodstigen når man Olarsbua som betecknas Knästbodarna tillsammans med odlingar ända nere och på andra sidan Årbyhåcken eller åtminstone slog mark som har tillhört bla. Borgbyarna och Heden.

Ägarna vid **Lokhålet** vid sekelskiftet.4 st.

Fåktarns. Napens, Gummas Lasses, Skogsfolket.

- 1.**Napens** som idag ägs av *Gunnel och Ingvar Lockerud dotter till Måns Erik o Anna*
- 2.**Gummas Lasses** och 3.**Skogsfolkets** är nog väster om **Napens** och **Gummas** men det syns bara rester av husgrunderna.
4. **Fåktarns** finns heller inget kvar men skall ha legat söder om **Gummas Lasses**.

Ägarna vid **Sälsriset** vid sekelskiftet. 18 st.

Bångens, Månsens, Magnuses, Lokens Jubbens, Sant Pers, Lars Ersas, Jantas, Svartens, Knuts, Erkes Olars, Storstens, Ljungens, Bergens, Täppjons, Knötrens, Sten Täpp Lasses, Gustavs.

- 1.**Magnuses** och 2. **Månsens** är två stugor i bra skick vid sö berget som är hygda i lika stil väldigt långa och hopbygda med vedbod. **Magnuses** ägs av *Karin Sivertsson dotter till Magnuses Anna, väldigt vacker och välskött vall och även byggningarna i väldigt bra skick.* **Månsens** denna stuga som ligger högst upp ägs av *Gunnel och Ingvar Lockerud, även denna stuga med dithörande byggnader i väldigt bra skick och välskött vall.*
- 3.**Bångstugan** ägs av *Bång Barbro och Bång Gösta, även denna lång och ihopbyggd med vedbod, stugan i bra skick. Denna stuga har blivit uppbyggd på senare tid då en äldre stuga blivit riven omedelbart norr därom, brunnen vittnar om platsen.*
- 4.**Jubbstugan** som är ersatt av 3 st. nytimrade stugor på en stor vacker vall ägs av *Gunnar Jordansson boende i Frankrike. Men besöker stugan väldigt ofta och hela sommrarna.*
- 5.**Svartens stuga** eller Tante är nog den västligaste som idag är i beboeligt skick ägs av *Svart Annas son Bo Sörlt från Norge.*
6. **Erkes Olars** kan ha varit *Jont Gottfrids* stuga ägs idag av *Bertil Andersson(bra stuga)*
- 7.**Knuts ?** eller *Jontstugan* ägs idag av *Nicklas Näsander (bra stuga)*
- 8.**Bergens ?** eller *Åke Näsanders* stuga ägs idag av *Ulla Lytkens (bra stuga)*
- 9.**Sant Pers ?** eller *Henry Matsson* stuga också i bra skick, har varit i bergslagens ägo
- 10.**Gustavs** eller *Berslagsstugan* ägs av *Jommy Karlsson (kusin till Margareta Jonth), vacker och ombonad tomt med väldigt bra byggningar*
- 11.**Knötrens** i östra berget finns endast den stugan kvar, är i bra skick ägs av *Rune Halvarsson. (son till Knöter Maja Halvarsson).*
- 12.**Stentäpp Lasses** låg nog nerom **Knötrens** mot väst, troligen är stugan flyttad till *Heden.*
13. **Täppjons** är hemflyttad och uppsatt bakom *Täppjons Gretas* gård.
- 14-18 **Lokens** o **Jantas** låg också troligen nerom **Knötrens** mot norr medan **Lars Ersas, Storstens** och även **Ljungens** är borta men har troligtvis legat i nv. *Sluttningn.*

Sedan finns 3 stugor efter Norra Sälslandet som betecknas som fridstugor den sydligaste ägdes av Bengt Wikström kom sedan i Lennart Bergströms ägo, idag ägs stugan av Göran och Siv Samuelsson från Järna.

Nästa som ligger nära bilvägen ägs av Ingemar Näsell Matssons dotter, stugan kommer från andra sidan vägen vid Matssons i Skansbacken.

Och den tredje som ligger närmast Jubbstugan ägs av Nall Stig, stugan kommer ursprungligen från Sultenberget och ägdes av Gustav Bång.

Ägarna vid **Knäst-lindor** vid sekelskiftet. 6 st.

Kristoffers, Gustavs, Hed Lasses Olars, **Olars**, Bergens Pers, Bergens Isaks

Vid Olarsbua har tills nyligen funnits en fäbod av den gamla typen med väldigt låga dörrar och liten ladugård men har blivit rivet på de senaste 10 åren, idag syns rösen och en stensatt källa. Den tillhörde Doppens även om det tvistas om att den skulle ha tillhört Olars Erkës från Tyna. (Häradsdomare Olars Erik Larsson). Kallbergs Sven skall även senare ha varit ägare till Doppens. Det måste i alla fall ha funnits flera fäbodbrukare i Olarsbua Bergens Pers och Isaks låg nere vid Knästfoten på andra sidan Arbybäcken och kallades för Bergens odling där resterna av timmerhuset syns än i dag resten är utplånade men annars förekom myrslogar alldeles ner mot myren vid Arbybäcken

Kristoffers, och Hed Lasses Olars måste ha funnits i anslutning till Bergens Gustavs som var "Gustavs Erkes" lada blev flyttad till Borgheden vid Jont Eriks odling på 20-talet där Jont Lars hade råvfarm och ladan står där än i dag.

Jubbstugan som den såg ut omkr. 1946
Nu ingår 4 stugor och bastu. Ett välskött
fäbodställe av Gunnar Jordansson
På bilden fr v. Jubb Nils o Berta, Bernt o Gösta
Anna o Bång Lars, Jubb Ernst o Magnuses Britta.

Kort lånat av "Bång" Barbro Olsson.

Fd. Jont Gottfrids stuga i västra berget

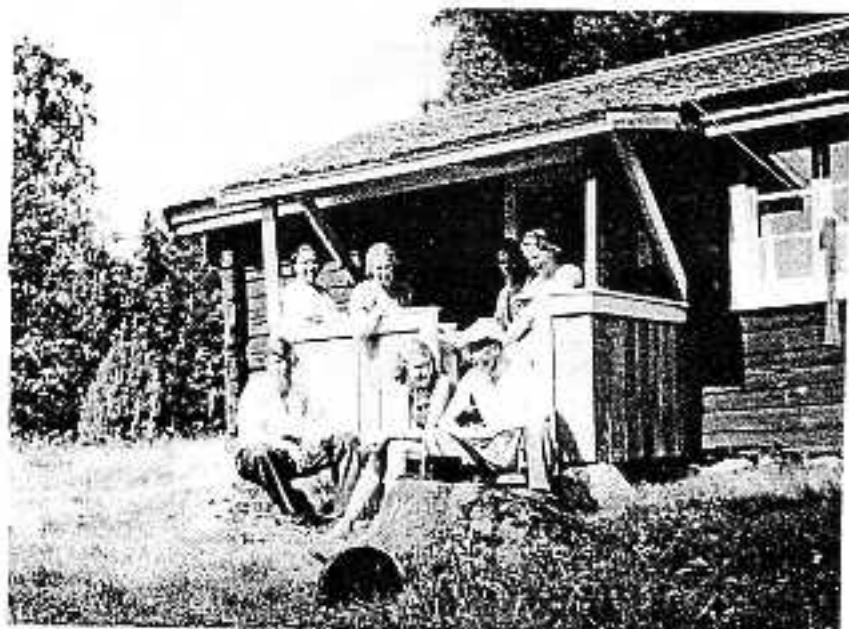
Ägaren nu Bertil Andersson

Kortet taget 1939 fr v. Gottfrid, Kristina Matsson,

Alice Jonts syster, Gun Nyman, Erik Jonth,

Ernst Matsson o Alice Jonth.

Kortet lånat av Niklas Näsander.

Fortsättning nästa sida !

Från SÖ berget

Magnuses och Månsens stugor som
de ser ut i dag och

Bångstugan till vänster omkr. 1945

Stora stugor samtliga med vedbod vidbyggt.

Kort lånat av "Bång" Barbro Olsson

Jontstugan kortet taget 1941

Men folket på kortet har ej identifierats.

Lånat av Niklas Nasander.

Barnrensminnen från Sälsriset

Än kan jag höra lieslagen på en gammal lädbodväll,
I går var slipsten dragen, idag det räfsas skall.
Men än är tidig morgon, än sova kor och får,
blott en sakt klang när skällkon mot en morgonfluga slår

Far gick upp och ut i otta när daggen låg frisk och tät,
när det börjar dra mot åtta, att slå är inte så lätt
Ibland det klingar när eggen träffar någon sten,
snart lutas orvet mot väggen, det är frukostdags ren.

Det brinner och sprakar på härden under grytan på trenne
men hur i hela världen ska vi klara den vällingen?
Men unga och ovana händer vispar och rör så gott det går
lyfter grytan ur glödande bränder, snart maten på bordet s

Och doften av smultron röda som ligga bland hö och strå
det får våra kinder att glöda och försöka fler leta på
Vi har våra äkerrenar där vi vet att de brukar stå,
och bland killarbackens stenar vi många brukar hitta på.

Och vid foten av äppelträdet med grov och mossig stam
en doft så ljuvlig står det när vi luktgräset plockar fram.
Bland gamla farmors kläder en kvast av detta jämt lag,
den doften än mig gläder när jag kommer den ihåg

Ja, vem kan beskriva dem alla, det är som en doft-symfon
när dom halvvisna ligger där alla med tusen dofter i.
Man tycker nästan man önnar när man med räfsan tar tag
men bort med alla drömmar, det ska ju hässjas i dag.

Nu ska det tas till vara allt som Far slagit ner,
"men var rädda om harvarna bara, det är mycket sten som
Man får inte krafterna spara fast värme och mygg är svår,
till kvällen är hässjorna klara, i morgon lika det går.

Magnuses Anna

Konsum Lindesnäs

Läste om Gummas Ingmars insändare om gamla konsum i Lindesnäs.

Jag har också ett minne från den tiden som biträde år 1942-43.

I ett uthus förvarade bl.a melass i stora fat. En dag kom Erika med en hink och skulle köpa melass. Vi gick ut i bon och jag drog ur tappen i fatet. När hinken var full kunde jag inte hitta tappen. Turligt nog hade vi fått hem en trave zinkhinkar. Jag ryckte till mig en hink som snart var fylld och nästa...och nästa...och nästa... medan vi febrilt letade överallt. När den sista hinken började fyllas var jag i upplösningstillstånd. Då slog mig tanken att "kanske i Erikas hink", och mycket riktigt: där låg den i botten! I med tappen i fatet och jag klarade att inte få innehållet i fatet över golvet. Att min vita rockärm blev nersmetad till armbågen var en bagatell.

Hinkarna såldes sedan fyllda med melass.

f.d. Lindesnäsbo

Fins Erkä f 1861 var en av de tre skäggprydda Näs-gubbar som blev interjuade av Sven Jerring vid kungabesöket på slutet av 40-talet jämte Bons Anders och Fältringgubben.

Fins Erkä var bror med Fins Olof smeden som emigrerade till USA och Kuba kom sedan tillbaka till Näs och konstruerade vindmotorn en vinddriven vattenpump som blev uppsatt på flera ställen i Västerdalarna, han förde med den upplinningen från Kuba, han ägde desutom smedjan vid stationsområdet där han bodde på vindsvåningen till sin död. **Fins Erkä** var far åt Fins Erik f 1890 Skomakare och Frälsningssoldat som även var på kyrkogården och tog upp gravar. Erkäs personlighet bidrog till hans medverkan på en barnens dagsvagn i mitten av 40-talet och var kolare tillsammans med drängen N-E Fröjd.

Vi erbjuder lojala kunder

Dygnet-runt-service

i Sverige och Europa! på väg

God- jul och Gott Nytt År!

TOMTEN...

Förvaring: Låt dina sommarhjul
sova hos oss över vintern!

Rätt däck-Rätt Service-Rätt Pris

Kalle, Hasse och Sven

hälsar gamla som nya kunder hjärtligt
Välkomna till...

TyrePro AB 0281-13090

DÄCKTEAM

Täppolars Kari f 1857 d 1945 g.1896

med fd. sjömannen från Blekinge

Karl Johan Johansson f 1849 d 1932

Kallad "Gettjyven" pga. att han hade svårt att skilja på sitt och andras.

De bodde i en täppa kallad "Täpp Olars Karis täppa" ca 1 km upp i skogen mitt emot Olérs ladgård i Borg. idag finns bara rester av källaren och stugmuren i en ganska igenväxt dunge på ca 1/2 ha. Här fanns endast en bättre stig från Borgs gård samt en smal gångstig från Pellas som var enda förbindelsen med byn däremot fanns fortsättning på sligen österut som så småningom hade förbindelse med läsbodstigen till Gräsberget därav namnet Täpp Olars Karis buväg.

Vid gångstigen början nere vid Pellas bodde Pellas Per Persson f 1868 och Nogos Britta Halvardsdotter f 1876 "tog efternamnet Malmberg senare" samt döttrarna Anna och Karin. Anna kom till Järna och Karin flyttade till Amerika.

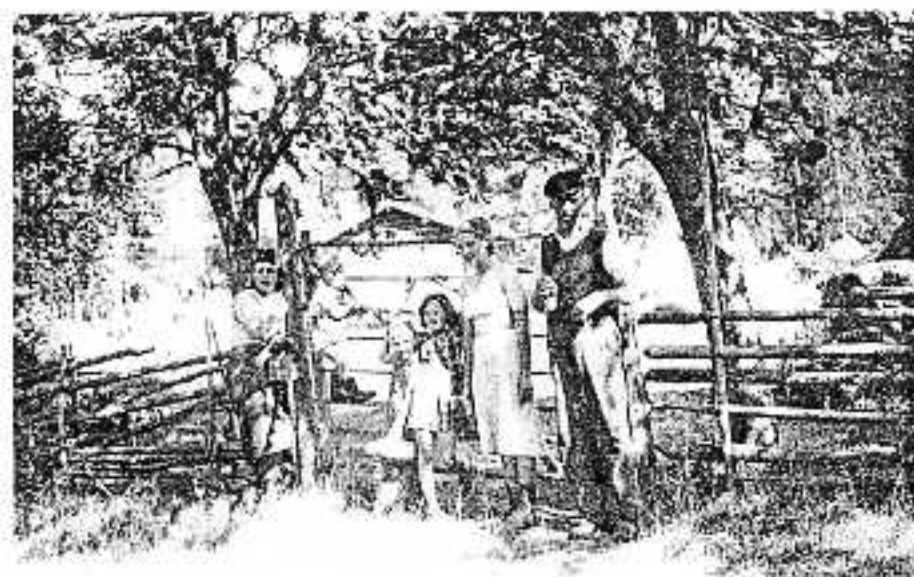
Per blev en dag varse att det saknades ved upphörligen från sin vedbod och han var ganska klurig med att ladda allehanda detaljer han gjorde bla en pistol av en nyckel men den orsakade att Per fick näsan spräckt av tilltaget. Men tillbaka till vedbodfallet så borrade Per in knallhattar i flera vedträn och sedan fick han höra av Täppolars Kari att han visste inte vad för ved Johan hade eldat med när spisingarna flygit upp i luften och ut på golvet med en smäll "Därav utreddes vedstölden".

Johan var nästan aldrig ner på byn under dagtid. Det påstods att han ville vara anonym och hålla sig undan och troddes vara eftersökt innan han kom till Näs.

Kortet här nedan till vänster är taget på 1943 i grindhålet vid Täppolars Karis täppa. Här syns stugan där Karin bodde "Johan dog 1932" och jag minns att hon var ute på gårdsplanen när vi gjorde denna promenad dit upp i sällskap med familjen Strand från Stockholm. Erik Strand som var bror med Ljungens Erkes Alfreds fru Elsa stod bakom kameran och plåtade frv. hustrun Saida sonen Jan samt jag och ett sommarflicka till Erik o Saida samt min mor och far. "Jons Märta och Erik"

*Övre Kortet av Täppolars Kari lånat av Anna Bergman
Kortet vid grinden från eget arkiv
Neder av Karin Hembygdsföreningens arkiv.*

Värmlands-Olles Maria och Vackra Maj i Nås

Detta vykort av Maria Jonsson som 18-åring, klädd i den vackra Nåsdräkten, spreds i stora upplagor över hela landet. I dag är Maria 84 år och har mycket kvar av sin ungdoms skönhet.

När folkskolläraren och visdiktaren Hugo Lind i Borlänge skrev sin "Flottarkärläk", som "Snoddas" succédébuterade med, hade han säkert Värmlands-Olles Maria eller Maria Jonsson i Nås i tankarna. Han sjunger ju att han dansar med vackra Maj i Nås. En lätt förvrängning av Maria till Maj ansåg sig författaren ha råd med. Maria Jonsson var känd långt utanför Dalarnas gränser för sin skönhet och fick representera sitt landskap på åtskilliga vykort.

Gosta Tysk i Dala-Järna nämns Maria Jonsson väl och att ungdomarna då brukade beskriva henne på lätta Nås-dialekt: "Värmlands-Olles Karls Kulla, den fin Maria".

Redan som ung fick Maria försörja sig som kurbitsmålare, dvs. hon var omkring i bygderna och dekorerade stugor och härbrän med fina kurbitsmålningar.

Maria bor nu i Håskilstuna, är 84 år och heter Gustafsson i efternamn.

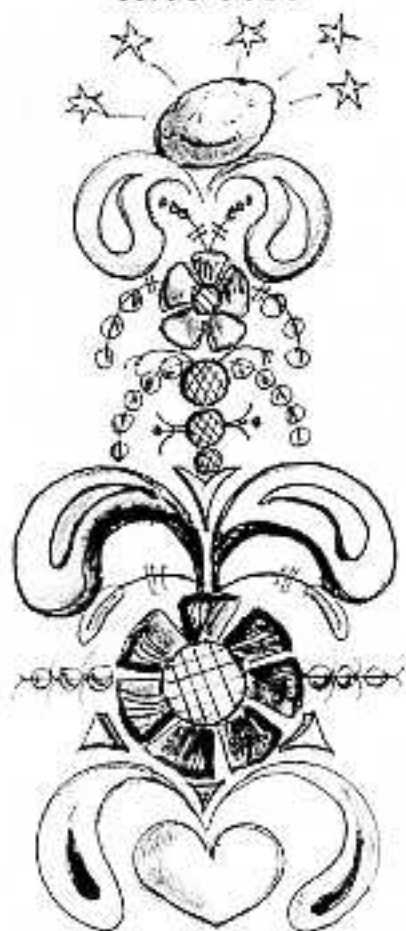
MARS 1984

Dotter sköpa har Maria målat, ett bevis på hennes stora talang som kurbitsmålare.

...potatisen med

anor...

...män hä e då märkle sö myttjy gött en kän få ur ett jölöpplä, hän kän få jölpäronsmos o räarakör o stektä jölöpplär o tönnbrö o jölpäronsmjöl o sö jölpäronsbrännvin förstäss.

God- Jul och Gott- Nytt år!

**Bräderna Olérs
Nederborg Nås**

Telefon 0281-30261

Ett 50-tals minne

När bilen inte var så vardaglig som nu

Jag satt vid station i Nås och väntade på rällsbussen för att hämta två damer. Då kom nostalgin fram om hur det var förr i början på 50-talet, då var stationshuset öppet och en stins med sin spade var ut och vinkade avgång åt tågen. Jag minns kvällen före julafton, då stod 5 st. taxibilar och väntade på passagerare, bara stora amerikanare Erik Sandström från Lövsjön med sin Kaiser, Kalle Thörn från Lindesnäs med Chevrolet, och tre taxi från Nås med Alex Lindholm med sin Hudson, Sveds Nils med Chrysler, Tupp Eriks nya bil som jag körde en Chevrolet 55 årsmodell.

Det kom familjer som skulle hem till Nås och fira jul, många väskor och paket bar vi på och passagerarna var så glada och trevliga för bilarna stod varma och sköna när man gick av rällsbussen i den kyliga och snörika dan före dan. En familj som skulle till Burberget på finnmarken hade inte beställt någon bil utan de skulle ringa från station, men alla bilarna var då upptagna. Jag sa då till dom att vänta i 10 min. så kommer jag tillbaka för mina passagerare skall bara till Hjärpholn.

Nu är taxilivet slut i byarna det finns bara en taxistation kvar i Vansbro med 1 bil och minibussar. Då förlängs körtiden till Nås station ca 1/2 timme

Priset från Nås station till Lindesnäs då var ca 15-16 kr, ligger idag på ca 300:-

En tillbakablick av *Målar Åke*

Målar Åke stående framför Chevan av 1955-års modell.

God- Jul och Gott- Nytt år!

Fynda på

preCent

Den lilla butiken med
Det stora innehålllet!

Öppettider
Ons. - fre. 15-19 Lör. 10-14
Samt efter överenskommelse

**Skyltat från Närsjövägens
början, följ den 1000 m
Susanne 070 3067024
Välkomna!**

Minnen före och efter kriget

Min far som var landsfiskalsbiträde, fick en dag ett telefonsamtal, från någonstans på Finnmarken, att dom i en kohage hittat en plåtlåda med en vidhängande vajer, och innehållande åtta st. glasflaskor med okänt innehåll. Texten på etiketterna var på okänt språk, och att det var något med fosfor gick att tyda ut.

Lådan hämtades. Far ringde sk. sprängämnes experter från 113 i Falun, som kom, tittade och åkte hem igen. Dom torde inte befatta sig med det! Hon gör man må 8 flaskor fosfor? Detta hände på hösten förvintern, så det var is på vattendragen, så Landsfiskal Rooth och far tog sina pistoler och flaskorna, och åkte till sjön Axen och satte ut flaskorna på isen, för att skjuta sönder dem. När första flaskan träffades, blev det en explosion, och 10-20 st. eldklot, som brinnande tennisbollar kom hoppande åt alla håll, och långt upp på land och tände eld på gammal vass och ris. Tänk om nån ko råkat ha haft sönder nån flaska sommartid, när hon gick där och beta!

Dom sköt sönder samtliga flaskor, och blev av med problemet.

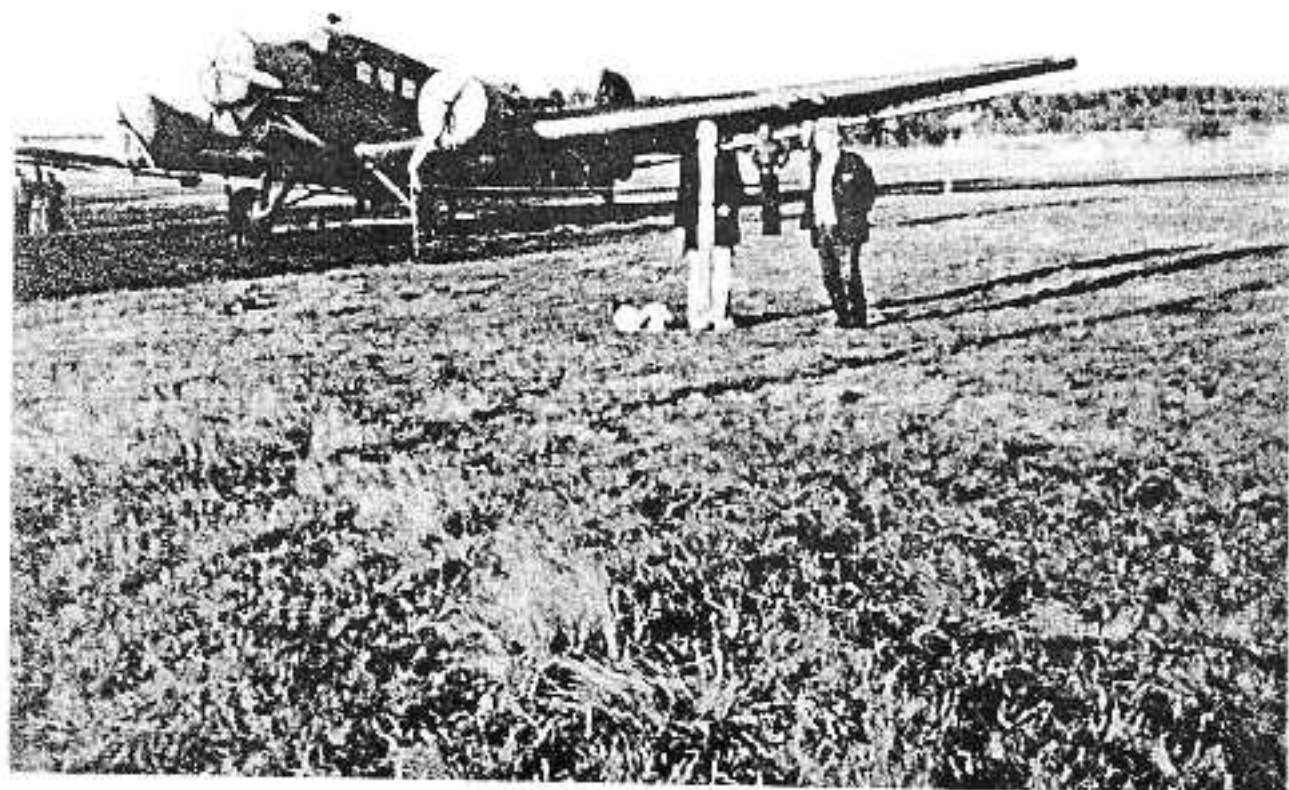
När dom kom hem från duellen med flaskorna, och skulle ta av sig kläderna, tog det eld kring fingrarna när dom knäppte upp knapparna, och en vedervärdig stank dök upp. Dom hade fått fosfor på sig.

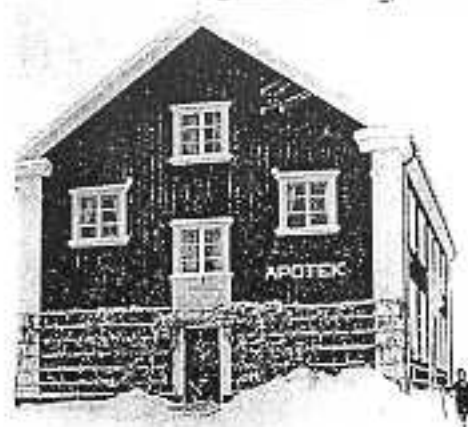
Jag kommer heller aldrig att glömma den Tyska 3-motoriga flygmaskinen Junker 87, som kom i trädtopphöjd över Forsbergs och Anna Westling, ett 50 tal meter från där jag stog, och sedan nödlandade i Äppelbo. Jag kan än i dag se passagerarna och flygplanet framför mig.

Det blev folkvandring upp på Järknippa, för det verkade som maskinen gick ner bakom berget. Det var inte så vanligt med flygmaskiner på den tiden, och en stor tremotorig tysk maskin var en sensation förutom att det var krig runtom oss.

Det har även gjorts en Tv film om händelsen och behandlingen av besättningen, som var litet märklig i många ögon.

Torsten Eirydén

Nås Apoteksbyggnad

Och från vänster på Stora bilden Apoteks-Farmaceuterna "Immis" Erik Esbjörs och Pia Bergman, blev Senare apotekare i Kiruna, samt chefen Apotekare Gunnar Lagerkrantz.

Foton från Sten Lagerkrantz

God-jul och Gott nytt år!

För tillfället svetsar och automat-svarvar vi:

- ↪ **Delar till Volvo lastbilar**
- ↪ **Delar till postens cyklar**
- ↪ **Delar till ABB:s utrustningar**

Vi är underleverantörer åt ABB, FCMC, (PLÅTMEKANO), Monark, Sepson och samhäll m.fl.

SVETSlego

Industrihuset, 780 50 Vansbro, Tel 0281-10969

“Återblickar” på litet osanolika men sanna naturupplevelser.

Allt det här hände för ca. 35-40 år sedan.

Min man jobbade i skogen, en gång fick han se en älg komma travande och hade sikte på en tät sälgbuske. Han tog sats gång på gång och attackerade busken. Till slut lyckades den tränga sig igenom med stort besvär. Till saken hör att det var öppet på båda sidor om busken. Han kunde ledigt ha gått där. Säg han busken som rival eller fiende som skulle övervinnas manne?

En vårvintermorgon var han på väg efter raksträckan Hjulbäck-Kvarnholm, och på den tiden var det öppna gamla åkrar även på norra sidan om vägen. Han fick se en älg komma ut ur skogen, han stannade bilen. Älgen började springa runt i en cirkel och liksom sprätta upp snö och skare med framfötterna. så kom ytterligare en älg och sprang i samma cirkel, och fler älgar kom, till slut var det 7 st. som sprang några vändor runt tills den första älgen som kom ut sprang in i skogen igen, och alla dom andra följde efter i en lång rad. Så var föreställningen slut. Under tiden hade ytterligare en bil från Ludvika stannat, och karlarna gick ut och pratade om det dom fått se, och ingen hade sett eller hört talas om något liknande.

Vi var ute och åkte efter skogsbilvägar en sommarkväll och fick se en älg på en myr. Min man gläntade på sidorutan och började locka. Älgen, en fjoling, lyssnade intresserat och kom närmare och närmare. till slut kom den ända upp på vägkanten där bilen stod och hade huvudet över huvan. Det tyckte jag var närkontakt. Vi gav oss tillkänna och började prata och då sprang den iväg till skogs.

Vid ett tillfälle när han skulle köra hem ved såg han ko och kalv ett stycke därifrån. Han började lasta och älgarna kom närmare undan för undan. Till slut stod dom och gnagde av barken på vedlasset, och vagnen var bara 1,75 m bred. älgarna på ena sidan och han på den andra sidan av lasset. Då tyckte han att det var litet för nära, så han satte sig på traktorn för säkerhets skull.
Han visste att älgkon har långa framben....

En morgon när han kom till sin arbetsplats med traktorn i skogen mellan Nås station och Ängbrobäcken, fick han se en älg ute på avverkningen, och det skulle komma flera. Han satt i hytten och såg den ena älgen efter den andra komma ut ur skogen från alla håll. till slut var det 32 älgar. Det var som bergslagskorna samlade i en hjord, minns jag att han sa. Han pratade med Gösta Tysk om den här upplevelsen, och Gösta sa att älgarna kan samlas i stora hopar ibland, och det kallas älgriksdag.

En mäktig upplevelse i alla fall, som säkert inte många upplevt.

Vi minns hur mycket älg det fanns i slutet på 70 talet man kunde se upp mot 20 älgar en kväll på en runda efter skogsbilvägarna

Under en älgjakt satt han i ett älgstorn och såg en Ormvråk komma flygande. Den hade kurs mot tornet och kom och satte sig på ribban mitt för ansiktet på honom. Han kände lufdraget från vinslagen, men satt aldeles stilla, vråken också, ända tills min man måste blinka, då var besöket över.

En annan gång satt han på pass på en stubbe bakom en liten gran, då kom ett rådjur aldeles intill granen på bara ett par tre meters avstånd. Det gick bra ända tills han råkade tappa en vante. Då blev det fart på Rådjuret.

Det kan ske ovanliga saker även på hemmaplan.

En sommarmorgon när jag kom ut fick jag se en högst ovanlig fågel, som var helgrön med ett rött band kring halsen. Det var en papegoja, av en stares storlek men smäckrare kropp och lång stjärt. Den flög runt några vändor kring gården och satte sig i olika träd då och då. Vi kontaktade lokalreportern på en tidning som skrev en notis om papegojan, men ingen ägare hörde av sig. Vi satte ut hirskolvar åt den. Den var här i tre dagar, sedan försvann den.

Detta var en del minnesbilder återgivna av

LAGO

Efterlysning

Finns det någon som har ett foto på Anna och Rickard Westling, eller på en av dem, vore jag tacksam om jag fick låna det för kopiering!

Rilj - Päär tel. 30636.

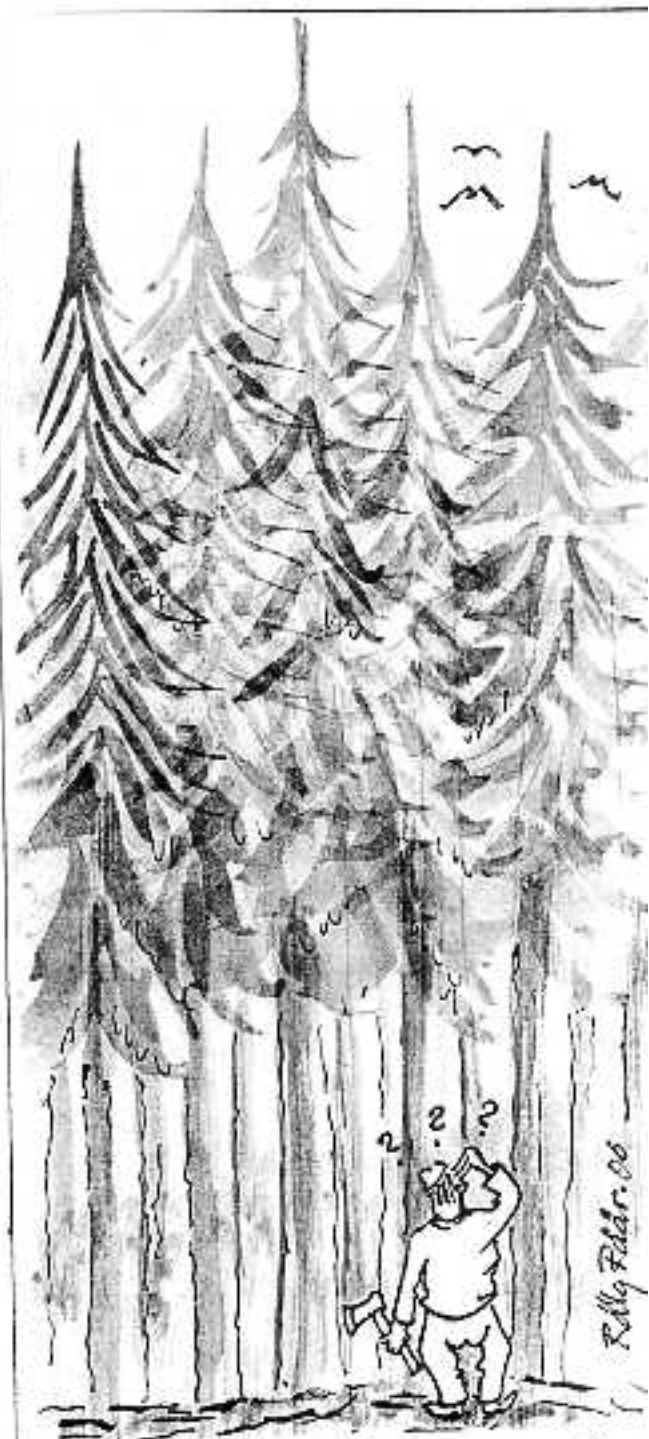
En Hermelin upplevelse

En vinter fick vi se spår efter en Hermelin i snön, och blev glada, för det är en utmärkt rättfångare. Den var här i två år och blev med tiden nästan tam. Det låter konstigt, men det går att tämja djur med mat. Den här åt fisk, kött, falukorv, blodpudding, köttbullar, t.o.m. vetebullar. Vi kallade honom "Isi". Han var helvit med svart nos och pepparkornsögon och svart svanstipp, och kvick som en solkatt. En gång sprang den uppför stegen vi hade mot huset och sprang efter taket och ner genom stuprännan. Det bara rasslade till när den kom ut genom hålet. En höst då vi tagit upp siknäten och la ner dem på marken medan vi drack kaffe, gissa vem som var där och norpade åt sig några sikar? Jo "Isi" förstås. Han tog fisken på tvären i munnen och höll huvudet högt när han sprang. Om han inte kunde springa rakt in till sitt gömställe backade han, man får inte vara dum. Jag funderade på om den skulle ta mat ur handen, och det var bara ogjort. Jag stod på ett trappsteg och Hermelinen på det andra, men den gången var det jag som fegade ur, jag var faktiskt osäker på om den skulle bita mig i fingret, så han fick maten ändå. En bekant skulle ta kort på den när den sprang på takbjälkarna i ladan, han tog sju kort och fick sju svansar på korten. Nu är det säkert 30 år sen jag såg några hermelinspår. Jag undrar vart dom tagit vägen.

Ännu en Naturupplevelse av LAGO

Herkes Isak: Je skick sta åt e tik
ø då skick døm
jävlar e hynda

FÅ DU BÄRRÅ KULL DÖM!
SÅ KÖR VI HEM DÖM!!!

Hemmings Åkeri Al

PER & BÖRJE

Specialitet
Skogs- & Hustransporter

Storbyn 12
780 53 Nås

Tel + fax: 0281-300 90
Per mobil: 070-213 68 96
Börje mobil: 070-263 33
Mail: hemming.ab@xpre

Önskar

God-jul och Gott Nytt År!

För allmän kännedom!

Vid ev. framtagnig av material till Vargen och distribution till mig, önskar Ni posta är min adr. Mellanborg 208 78053 Nås och önskar ni sända e-post ne.jons@swipnet.se telefon 0281 30556.

Nås Hembvedsförening

Ordinarie ledamöter

Ordf. Nils-Erik Jons Mellanborg 208

Sekr. Stugfogde, Lennart Blått Moravägen 43

Arkivarie, Gunilla Ehnström Stationsomr. 224

V.Ordf. Magasinsfogde, Bengt Axel Ehnström "

Fäbodfogde, Thorsten Eirvindh Malmgatan 17

Serveringsansvarig, Carin Hermansson Stationsomr 4

Utställningsansvarig, Vicky Airey Skansgården

Suppleanter

Kassör, Marianne Flodin Skansbacken 29

Ulf Närsjö Ledamot Mellanborg 204

Ingvar Rosén Ledamot Skansbacken 2

Byns Mats Larsson Ledamot Sveden 31

Hed Gunnar Larsson Distributör av Näsvargen Utanbed 4

I SOMMARNUMRET AV

"VARGEN",

blev det tyvärr fel namn på Lissjanispojkmama vid cementfabriken, den som stod som Ernst ("Jocke") var Axel, och vice versa, som mycket riktigt också påpekats av Grund Bengt i Falun. Rätt ska vara rätt!

Om mysteriet med vykorten från sjömannen Gösta i samma

nummer, ringde Ingmar Näsell från Närsjö, och han trodde sig minnas att Gotthard Söderström, som till Gösta var trädgårdsmästare (arbetare) i Stockholm runt 1940-talet. Modern till Gotthard var "piga" hos Jägmästare Lindbom, där blivande sjömannen Gösta alltså var adoptivbarn och fader! Många mysterier kan tydligen lösas genom en artikel i Näsvargen !!

Rälg-Plär.

God - jul och Gott Nytt År!

Älskar du *färskt frukt* det finns ju *Nära dej*

Älskar du *färskt bröd* det finns ju *Nära dej*

Älskar du *vispgräddor* det finns ju *Nära dej*

Älskar du *grönsaker* det finns ju *Nära dej*

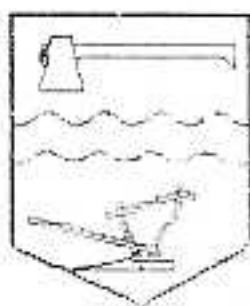
Älskar du *det mesta* det finns ju *Nära dej*

Älskar du *bara pölsa* det finns ju *Nära dej*

Älskar du *juläpplar* det finns ju *Nära dej*

TELEFON
0281-30084

Från en underbar sommar till en lika underbar höst i september och även under början av oktober närmar vi oss nu senhösten och går mot vintermånaderna med raska steg, regnet har börjat komma som uteblev i sommar och i ganska stora mängder men vi ser fram mot en vit och fin vinter med lagom mycket snö och måttliga temperaturer. Och vi skall även kunna ge Er en läsvärd "varg" att beskåda under vinterkvällarna ni har varit duktiga med att förmedla stoff till kommande

"varg" och jag hoppas att jag även fortsättningsvis har material så att vi åter kan distribuera "Nåsvargen". Jag vill tacka alla annonsörer och alla som bidragit med underlag och material till "Nåsvargen". Samt önskar Er och alla läsare en riktigt **God Jul och ett Gott Nytt År!**

Så har jag även en viktig förfrågan, speciellt till Er yngre Nåsbor som har intresse av att veta litet om den gamla bondekulturen och glesbygdssamhället hur det har vuxit fram med åren och sätta sig in i våra förfäders verk till vårt kulturarv och kunna blunda för dagens bräskande samhälle. Vi inom Hembygdsföreningen är 7 ordinarie ledamöter som alla är över 65 år och försvinner vi en dag så bör det finnas några som kan ta över och ni yngre människor som känner för kulturarvet ta gärna kontakt med medlem i Nås Hembygdsförening. Det är en del göromål men det är även mycket intressant som ni har nytta av hela livet. Flundera på detta ni är välkomna att få information av någon styrelsemedlem, namnen på styrelsemedlemmarna finns i tidningen under annons för Hembygdsföreningen på föregående uppslag.

Tack! Nils-Erik.

Jons Erik iordningställer åktrillan inför Ingmarsspelen